

F. t. byggelov.

betingelsen for selv at udøve bygningsmyndigheden. Det foreslås, at ordningen nu gøres generel, således at amtsrådene ophører med at være bygningsmyndighed. I forbindelse med, at bygningsmyndigheden også i de hidtidige landkommuner er overgået til kommunalbestyrelserne, er de særregler for de såkaldte „småhuse på landet“, som har været gældende i amtsrådsområderne, bortfaldet.

b. Ved BL-1960 blev bygningsmyndigheden henlagt til kommunalbestyrelsen, idet de særlige, af kommunalbestyrelsen uafhængige bygningskommissioner, som fandtes i adskillige byer, blev ophævet. Denne ordning foreslås opretholdt, hvilket for Københavns vedkommende betyder, at den københavnske bygningskommission bortfalder.

Medens det som nævnt er kommunalbestyrelsen, som er bygningsmyndighed uden for København, bestemmer Københavns byggelov af 1939, at bygningsmyndigheden udøves af magistraten. Selvom Københavns kommunes styrelsesordning ikke i alle henseender svarer til styrelsesordningen i andre byer, som har magistratsordninger, forekommer det ikke påkrævet at opretholde særregler for København i denne henseende. I overensstemmelse med princippet i den kommunale styrelseslov (som ikke gælder for København) foreslås det herefter, at de beføjelser, der efter loven tilkommer kommunalbestyrelsen, i København tilkommer borgerrepræsentationen, dog således at den umiddelbare forvaltning varetages af magistraten (lovforslaget § 31). En tilsvarende bestemmelse er optaget i forslaget til lov om kommuneplanlægning.

c. Efter BL-1960 har de enkelte kommuner deres egen bygningsvedtægt. Næsten overalt består disse lokale vedtægter af to sæt bestemmelser, nemlig dels planbestemmelser som inddeler kommunen i grundkredse og byggeområder, dels administrative bestemmelser om byggesagernes ekspedition i kommunen.

Ifølge forslaget til lov om kommuneplanlægning skal bygningsvedtægternes planbestemmelser afløses af kommuneplanlovens system med dispositionsplaner og lokalplaner, hvilket betyder, at disse bestemmelser udgår af bygningsvedtægterne. Også i København, hvor grundkredsinddelingen er optaget i selve loven, skal kommuneplanlovens system træde i stedet herfor.

Den anden del af bygningsvedtægternes indhold — de administrative bestemmelser — er i samtlige kommuner udenfor København udformet på grundlag af en vejledende normalbyggningsvedtægt, som boligministeriet har udfærdiget, og der er kun i ringe omfang gjort afvigelser fra normalvedtægten i de lokale vedtægter.

Da de administrative bestemmelser således stort set er de samme overalt i landet, forekommer det ikke rationelt, at hver enkelt kommune fortsat skal have sin egen bygningsvedtægt med bestemmelser om disse administrative forhold. Det foreslås derfor, at systemet med selvstændige bygningsvedtægter bringes til ophør og erstattes af landsomfattende bestemmelser fastsat i bygningsreglementet eller på anden måde.

d. Gennem årene har den kommunale byggesagsbehandling jævnlig været genstand for diskussion og kritik. Hovedpunkterne i denne diskussion skal i korte træk omtales i det følgende.

Byggesagsbehandlingen består af 3 led:

Bygningsmyndigheden kontrollerer, at et byggeprojekt er i overensstemmelse med de gældende byggesregler, og først når der på grundlag heraf er udstedt *byggetilladelse*, må byggeriet påbegyndes.

Under byggeriets gang fører bygningsmyndigheden et vist *tilsyn* med byggeriet — et tilsyn som kan variere ganske meget fra kommune til kommune.

Efter byggeriets færdiggørelse udsteder bygningsmyndigheden en *byggningsattest*, som betyder, at bygningen nu kan tages i brug.

Det er gjort gældende, at den kommunale byggesagsbehandling ofte er for langsom og omstændelig. Den burde kunne forenkles, enten generelt eller i al fald for nærmere angivne arter af byggeri, f. eks. typehuse.

Disse problemer er bl. a. behandlet i en redegørelse af 17. marts 1972 om forenkling af den offentlige byggesagsbehandling, afgivet af en boligministeriel arbejdsgruppe.

Det er omvendt hævdet, at bygningsmyndighedernes kontrol ikke er indgående nok. Når der kræves byggetilladelse, tilsyn og byggningsattest, burde bygherrer og huskøbere kunne regne med, at huset i enhver henseende er opført i overensstemmelse med forskrifterne, og at det ikke er behæftet med fejl og mangler. Kan der ikke ved en skærpelse af den offentlige kontrol tilvejebringes øget sikkerhed imod byggefejl og lignende, burde der kunne findes andre udveje til at løse disse problemer.

Boligministeriet har i denne anledning optaget forhandlinger til forskellig side for at få undersøgt, om der kan tilvejebringes en forsikringsordning. Forhandlingerne er endnu ikke afsluttet. Man er bekendt med, at også Kommunernes Landsforening sammen med Dansk Bygningsinspektørforening arbejder på at finde en ordning, i første række indenfor typehusområdet.

Det hævdes også, at bygningsmyndigheden burde være det sted, hvor alle tråde samles. Byggeriet reguleres ikke blot af byggelovgivningen, men af en